

Mødet den 10. Novbr. 1932.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Vald. Pedersen og Rasmus Rasmussen.

1. (J. Nr. 492—1932). Licitationen over Underbygninge til Marselisborg Vandværk.

Vandværksudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Hansen & Krøyer for 14350 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 441—1932). Sagen angaaende Støtte til det private Boligbyggeri. (A. Side 141).

H. P. Christensen udtalte, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ikke havde været helt enig om Forslaget. Fra den socialdemokratiske Gruppe var der foreslaaet en Ordning, hvorefter Beløbet eventuelt skulde betales tilbage, men det vilde Bygherrerne ikke gaa med til, derimod tilbød de, at Kommunens Garanti maatte begrænses til 10 %. Efter de nuværende Kurser vilde Kommunens Tilskud blive 7—8 % paa Hypotekforeningsobligationer og ca. 3 % paa Kreditforeningsobligationer. Taleren vilde foreslaa, at man tilbyder at gaa med til de tidligere stillede Betingelser, dog saaledes, at man garanterer dem 90 % for Kreditforenings-, men kun 85 % for Hypotekforeningsobligationer og højst 10 %.

J. C h r. M ø l l e r erklærede, at den borgerlige Gruppe kunde tiltræde H. P. Christensens Forslag. Naar man havde været betænkelig ved at yde Tilskud her, skyldtes det forskellige Ting. De Folk, som byggede i Fjor fik et meget stort Tab, og de blev derved stillet langt ugunstigere end dem, der var Tale om her. Det kunde ogsaa blive vanskeligt senere at faa andre til at bygge, hvis de ikke kunde faa lige saa gode Betingelser, og endelig blev der hævdet, at det var mere formaalstjenligt at yde Tilskud til Byggeri paa en anden Plads, hvor Grundene var billigere, saa der kunde fremskaffes smaa billige Lejligheder. Men som Forholdene laa, gik man med til Forslaget, dog at det ikke skulde danne Præcedens for senere Tilfælde.

P. P e t e r s e n tvivlede ikke om, at Udvalget havde de bedste Hensigter med Forslaget, som skulde gaa ud paa at afhjælpe Arbejdsløsheden og fremme Byggeriet. Forslaget var forøvrigt ikke noget specielt for Aarhus, for i mange Byer stod der for Tiden Strid om det Spørgsmaal, hvorvidt man skulde lempe Salgsvilkaarene for at faa Byggeri i Gang. Taleren misundte ikke det Konsortium, der skal bygge, men hvis andre for kort Tid siden havde købt Grunde til de gamle Priser, havde de Grund til at føle sig brøstholdne, for de kunde med nogen Grund kalde det illoyal Konkurrence fra Kommunens Side. Det var meget tvivlsomt, at det i det lange Løb fremmede Byggeriet; det vilde snarere hæmme, for i saadanne Tilfælde meldte der sig altid en Del, som ikke burde bygge, medens de, som naturlig skulde bygge Huse, holdt sig tilbage. Den naturlige Udvikling var altid den bedste, og til Foraaret var der vist tilstrækkelig mange, der vilde bygge, hvis

der var Mulighed for en Forrentning. Taleren agtede ikke at stille andre Forslag, men var ikke begejstret for dette.

H o l s t - K n u d s e n mente i Modsætning til Konsul Petersen, at det var et meget godt Forslag. Det kunde ikke blive ved at gaa saaledes, at der overhovedet intet Arbejde sættes i Gang. Naar ingen byggede for Tiden, var det paa Grund af det store Tab paa Kurserne, og saa var det naturligt, at Kommunen træder til og paatager sig en Del af Risikoen. Taleren vilde anbefale Forslaget, men gerne have udtrykkelig bemærket, at det kun gælder $4\frac{1}{2}$ % Kreditforenings- og 5 % Hypotekforeningsobligationer. Paa den anden Side var det særdeles ønskeligt, at man, hvis man skal fortsætte med at yde Garanti, kunde finde Grunde paa et Sted, hvor der kunde bygges billige 2 Værelses Lejligheder.

B o r g m e s t e r e n svarede hertil, at den sidste ærede Taler var Medlem af det Udvalg, der sælger Grunde, men der var aldrig fra hans Side kommet noget Forslag i den Retning

J. P e r r e g a a r d syntes egentlig bedre om det andet Forslag, der havde været paa Tale, nemlig at Kommunen sætter en 3. Prioritet i Ejendommen indtil 85 % af Værdien. Statistiken paa Boligkontoret viste, at der gennem flere Aar havde været en Nedgang i Henvendelserne til Kommunen om at skaffe Lejlighed, men i det sidste Aar var Tallet atter begyndt at stige, og det viste, at der nu var ved at blive Mangel paa billige Lejligheder. Hvis man igen fik en virkelig Bolignød, vilde det koste Kommunen ganske andre Summer, end der var Tale om her. Taleren vilde dog stemme for Forslaget, særlig fordi næsten alle Pengene gik til Arbejdsløn.

H. P. Christensen pegede paa, at for en Maaned siden var der ingen, som vilde bygge; Interessen fra Haandværkernes Side kom først, da der var Tale om at bygge Cementhuse. Naar Boligforeningen meldte sig, kunde man komme ind paa Spørgsmaalet om en 3. Prioritet. Som Obligationerne stod i Øjeblikket, betød Kommunens Garanti kun et Par Tusind Kr. paa hver Ejendom, og det betød samtidig en Formindskelse af Arbejdsløsheden og Hjælpekasseunderstøttelsen paa langt mere end dette Beløb. Forhaabentlig hørte man snart fra Boligforeningen, for denne havde været meget længe om at faa begyndt.

J. R. Fanger antog, det var en Betingelse for Tilskudet, at Arbejdet bliver paabegyndt straks, for Hovedsagen var at skaffe Arbejde.

H. J. Baden vilde anbefale Forslaget, da der maatte gøres noget for at faa Byggeriet i Gang, ellers undgik man ikke at skulle bygge nye Barakker, og det var den daarligste Form for Byggeri. Barakkerne ved Vesterbro skulde rømmes, muligvis ogsaa Havevænget, og de tyske Barakker kunde ikke holde ret længe, saa Boligsituationen saa temmelig mørk ud.

P. Petersen antog, at Byens Vækst i Øjeblikket skyldtes dem, der flyttede hertil for at faa Understøttelse, men saadanne kunde næppe leje de Lejligheder, der paatænkes her.

Borgmesteren svarede, at der vilde ske en Forskydning, idet en Del, som nu boede i gamle daarlige Lejligheder, nok kunde leje de nye, og saa blev der Plads til de andre i dem, som blev tomme.

J. P. N. Siig spurgte, om en Privatmand kunde købe en Grund paa samme Betingelser som de her anførte.

B o r g m e s t e r e n benægtede dette. Her var Tale om Salg af en hel Karré, der straks skal bebygges, og Massesalg var altid billigere end Enkeltsalg.

Indstillingen vedtoges med den Ændring, at der for Hypotekforeningsobligationer kun garanteres en Kurs af 85, og at Kommunens Risiko begrænses til 10 % af Laanenes Paalydende. Garantien gælder kun for 4 1/2 % Kreditforeningsobligationer og 5 % Hypotekforeningsobligationer.

3. (J. Nr. 296—1932). Skrivelse fra Socialministeriet vedrørende det af Hjælpekassen i 1930—31 anvendte Beløb til Administrationsudgifter m. m.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Budgetudvalget havde haft Møde med Hjælpekassen, hvor Forretningsudvalget havde udtalt, at de for Fremtiden vilde være mere varsomme med den Slags Udgifter. Taleren foreslog derfor at svare Ministeriet, at naar det har truffet Bestemmelse om, hvad der kan komme ind under Hjælpekasseloven, var Byraadet villigt til at betale det, som ikke kan gaa ind under Loven.

J. C h r. M ø l l e r kunde gaa med dertil; der var jo ikke andet at gøre, naar man havde godkendt Regnskabet. Der kunde selvfølgelig ikke være Tale om at yde Betaling for tabt Arbejdsfortjeneste, og hvis Medlemmerne ikke havde Raad dertil, maatte de bede sig fritaget for at blive valgt. Taleren henstillede, at man fremtidig sender den Slags Regnskaber til den kommunale Revisor og lader ham gennemgaa dem.

H o l s t - K n u d s e n mente ogsaa, at man i hvert Fald burde gøre Revisoren bekendt med Skrivelsen, som indeholdt en ministeriel Resolution, saa kunde han vide, hvad han fremtidig skal iagttage.

B o r g m e s t e r e n svarede, at de forskellige Kontorer altid blev gjort bekendt med, hvad der kom af den Slags. Hvis Taleren havde sendt til Budgetudvalget alle de Regninger, som den kommunale Revisor havde kritiseret, var det blevet meget ilde modtaget, Revisoren havde et meget utaknemmeligt Hverv, og han maatte staa for megen Kritik, saa hans Stilling var ikke let.

Det vedtoges at udtale, at Kommunen er villig til at dække den Del af Repræsentationsudgifter m. m., der efter Ministeriets Skøn ikke har Hjemmel i Loven.

4. (J. Nr. 489—1932). **Andragende fra Rørlægger R. P. Nielsen om Autorisation som Gas- og Vandmester.**

Anbefalet af Belysningsudvalget.

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 392—1932). **Indenrigsministeriets Godkendelse af Byraadets Beslutning angaaende Borgmesterens Pension.**

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 33—1932). **Erklæring fra Politiudvalget angaaende Spørgsmaalet om Havnens Bidrag til Udgifterne ved Polititilsynet.**

Følgende Erklæring forelaa:

»Ved hoslagt at tilbagesende den med Byraadets Paategning af 31. August d. A. til »Politiudvalget« fremsendte Skrivelse af 15. Juni 1932 fra Ministeriet for offentlige Arbejder, skal Politiudvalget indstille til Aarhus Byraad, at der svares Ministeriet for offentlige Arbejder overensstemmende med nedenstaaende.

ad 1) Der vedlægges en Beregning af de paa Havnens Areal og Bygninger hvilende Skatter, hvorefter fremgaar, at Havnen gennemsnitlig i Skatteaaret 1927/28—1930/31 aarligt

har betalt til Byen:

a. Grundskyld Kr. 29234,56

b. Ejendomsskyld » 2827,20

Ialt aarlig . . . Kr. 32061,76

I Tilskud til Politi- og Rets-
væsen har Havnen hidtil
betalt 50000 Kr. aarlig, hvil-
ket Tilskud for indeværende

Aar er forhøjet til Kr. 80000,00

Ialt udgør altsaa Havnens
samlede direkte Ydelse til
Byen med Skatter, Tilskud

m. v. Kr. 112061,76

ad 2) Ifølge samme Beregning udgør det sam-
lede Beløb af de af private til Byen
ydede aarlige Ejendomsskatter m. m. for
Ejendomme paa Havnens Grund aarlig:

a. Grundskyld Kr. 0,00

b. Ejendomsskyld » 30540,48

Ialt aarlig . . . Kr. 30540,48

ad 3) Med Hensyn til Byens Ydelse til Havnen
henvises til hoslagte Skrivelse af 19.
Oktober 1932 fra Købstadens Politimester,
hvori indeholdes de af Ministeriet be-
gærte Oplysninger vedrørende Politiet,
og hvoraf fremgaar, at Politimesteren
anslaar Kommunens Udgifter til Politi-
tilsyn m. v. ved Aarhus Havn til at
andrage aarligt 110000 Kr. — Endvidere
vedlægges Gennemslag af den i sin Tid
af Politiudvalget afgivne Beretning.

Vedlægges derhos Skrivelse af 30.
September 1932 fra Brandinspektøren,
hvorefter Byens Udgifter til Brandud-
rykning til Aarhus Havn i de sidste tre

Aar gennemsnitlig har andraget aarlig Kr. 28950,00.

Som bekendt yder Havnen intet Tilskud til Brandvæsenets Budget.

Til yderligere Illustration af de Udgifter, Havnen medfører for Byen, henvises til hoslagte Skrivelse af 10. Oktober 1932 fra Amt-Arbejdsanvisningskontoret i Aarhus, Skrivelse af 6. Oktober 1932 fra Aarhus Forsørgelsesvæsen og Skrivelse af 7. Oktober 1932 fra den kommunale Hjelpekasse.

- ad 4) Der vedlægges en Oversigt over Aarhus Købstads Arealer, herunder Havnens Arealer.

Udvalget skal bemærke, at de kostbare Lagre, der, til Dels under aaben Himmel, er ophobede paa det ubeboede Havneareal, efter Udvalgets Skøn fordrer en langt mere effektiv og konstant Politibevogtning end nogen anden Del af Byens Arealer.

- ad 5) Den omhandlede Erklæring af 14. Maj 1932 fra Havneingeniøren vedlægges.

Efter det saaledes foreliggende maa Udvalget formene, at Havnens ved Overenskomst mellem By og Havn fastsatte Tilskud af Kr. 80000 til det kommunale Politi- og Retsvæsen, hvis samlede Udgift iflg. indeværende Aars Budget andrager Kr. 683914,21
+ Havnens Tilskud » 80000,00

Ialt... Kr. 763914.21

foruden Udgift til Renter

af og Afdrag paa Laan .. Kr. 54010,00

altsaa knap 10 % af den samlede Ud-
gift, i hvert Fald ikke er for højt ansat,
saa meget mere som det efter Politi-
mesterens Opgørelse langt fra dækker
Kommunens Udgifter til Havnepolitiet.«
Erklæringen tiltraadtes.
